

چه کسی مسوول پایش بیمارستان ها است؟

به آموزش پزشکی به گونه ی یک صنعت نگرسته می شود و نه برای درمان مردم و بهداشت جامعه. روز به روز نگاه فرهنگ پرورش پزشک، از آرمان بنیادین خود دور می شود. زمانی بیشترین تلاش پزشکان برای تشخیص و درمان، کمک به بیماران و صرفه جویی در هزینه ی آنان بود. امروزه در فرآیند معاینه ی بیمار از سوی پزشک چه بسا، گوشی معاینه دردست پزشک دیده نمی شود و تشخیص بیماری واگذار به گران ترین روش ها می شود (MRI، CT اسکن و...) می شود. بیمارستان ها به گونه ی شرکت های بازرگانی، برای درآمد زایی سهامداران است و بس. خدمات در بیمارستان ها، پیرو هیچ استاندارد جهانی نیست. در بیمارستان ها، سهامداران بیمارستان شاید بالاترین مدارک علمی را داشته باشند، شاید سامانه های تشخیص و درمان هم از به روزترین ها باشد، نما و اندرون بیمارستان ها بسان هتل های لوکس باشد، ولی سرویس دهی و پرستاری آنها در پایین ترین پایه است. برخورد کارکنان با بیماران همانند برخی از سازمان های دیگر کشور، برخورد حاکم با محکوم است. به راستی چه نهادی مسوول پایش و پاسخگوی این ناروایی ها است؟ همه ی بیمارستان ها، چه خصوصی و چه دولتی باید زیر پایش دولت باشد و دست کم باید از کمیته ی سیاست "خریدار مداری" برخوردار باشد. گرچه همه می دانند که در همه ی جهان به بیمار به چشم یک خریدار ساده نگرسته نمی شود و کار درمان شهروندان بالاتر از همه ی کارهای دیگر است.

در واپسین روزهای سال ۹۷ هستیم، سالی که در آن به گونه ی ناباورانه توان خرید مردم در همه زمینه ها، به ویژه خواروبار و کالاهای اساسی به پایین ترین پایه در چهار دهه ی گذشته رسید. به دنبال گران شدن فراگیر همه چیز، بی گمان بخش بهداشت و درمان هم دچار چالش تورم و گرانی شده است. بیشترین زیان این چالش گریبانگیر آزمایشگاه های تشخیص پزشکی است. آزمایشگاه ها ناگزیرند، نیاز خود را از بازار آزاد و به نرخ روز فراهم کنند، ولی تعرفه ها برنهادی ی زمانی است که ارزش ارزها بدین گونه چندین برابر نشده بود. آزمایشگاهی ها تنها گروهی در پزشکی هستند، که یارای کوچکترین لغزش از تعرفه ها را ندارند. آزمایشگاه ها تنها صنفی هستند که ناگزیرند همه ی کارکنان را بیمه ی تامین اجتماعی کنند و دستمزد آنان را برپایه ی قانون کار پردازند. آزمایشگاهیان بیشترین مالیات را نسبت به دیگر گروه ها پرداخت می کنند. بدین سان دیگر همکاران جوان توان سرمایه گذاری های بایسته را نخواهند داشت. این پدیده باعث شده است که برخی شرکت ها و یا همکاران غیر آزمایشگاهی پندار به دست گرفتن فرمان این رشته ی حیاتی را در سر بپروارند که بی گمان باید چشم براه آینده ی نامشخص و ناخوشایندی برای این رشته ی تعیین کننده ی تشخیص بیماران باشیم. برنامه ریزی های آزمون و خطا درباره ی بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در این چند دهه، همچنان ادامه دارد و به جایی نرسیده است. در دو دهه ی گذشته